

HANS OG GRETE

Dramatisert av
Merete M. Stuedal og Lisa Smith Walaas

Musikk av
Lisa Smith Walaas

ROLLER

Storesøster

Storebror

Hans

Hans 2

Grete

Grete 2

Heksa

Urd

And A

And Reas

And Ikken

And Ers

Ravner

Svanen

Måne

Vann

SCENEOVERSIKT

PROLOG	3
SCENE 1: KVELDSMAT HOS HANS OG GRETE	3
SCENE 2: STORESØSTER OG STOREBROR KRANGLER	5
SCENE 3: HANS OG GRETE LEGGER EN PLAN	7
Stjernene vil skinne når månen titter frem	9
SCENE 4: STORESØSTER TAR HANS OG GRETE MED UT I SKOGEN	9
Dypt inni skogen	10
SCENE 5: HANS OG GRETE ETTERLATES I SKOGEN	10
SCENE 6: HANS OG GRETE FINNER VEIEN HJEM	11
Stjernene vil skinne når månen titter frem (rep.)	12
Nattasang	14
SCENE 7: STORESØSTER KIDNAPPER HANS OG GRETE	14
SCENE 8: EN FLOKK MED RAVNER SPISER BRØDSMULENE	15
SCENE 9: ENDENE TAR HANS OG GRETE MED TIL PEPPERKAKEHUSET	17
Endenes sang	19
SCENE 10: HEKSAS PEPPERKAKEHUS	20
Heksas sang	21
SCENE 11: HEKSA TAR HANS TIL FANGE	22
SCENE 12: HANS OG GRETE PRØVER Å LURE HEKSA	24
Heksas sang (rep.)	28
SCENE 13: HEKSA DØR	28
SCENE 14: SVANEN	31
Svanens sang	32
SCENE 15: HANS OG GRETE FINNER PENGENE	33

PROLOG

(Med: Storebror, Storesøster, Hans, Grete)

STOREBROR KOMMER INN PÅ SCENEN SOM FORTELLER.

STOREBROR SOM FORTELLER:

Det var en gang, like ved en stor skog, et lite og nedslitt hus. I huset bodde det fire søsken. En storebror ved navn Marius.

STOREBROR TAR PÅ SEG EN LUE SOM INDIKERER AT HAN ER STOREBROR.

STOREBROR SOM FORTELLER (forts.):

To småsøsken.

HANS OG GRETE KOMMER INN PÅ SCENEN.

HANS SOM FORTELLER:

En lillebror som het Hans.

GRETE SOM FORTELLER:

En lillesøster som het Grete.

STORESØSTER KOMMER INN PÅ SCENEN.

STORESØSTER SOM FORTELLER:

Og en slem storesøster.

STOREBROR SOM FORTELLER:

Foreldrene deres var det ingen som visste hvor var, så storebroren og storesøsteren hadde ansvaret for Hans og Grete.

STORESØSTER SOM FORTELLER:

De fire søsknene var så fattige, og i det siste hadde det bare blitt verre og verre. Hans og Grete var så små at de ikke skjønnte hva som foregikk, men storesøsteren irriterte seg mer og mer over at Hans og Grete alltid spiste opp maten deres. Når skuespillet begynner, må dere huske at storesøsteren var så sulten, så sulten, og at dette brødstykket var det eneste de hadde igjen å spise.

STOREBROR, STORESØSTER, HANS OG GRETE SVINGER SEG RUNDT OG SETTER FORESTILLINGEN I GANG.

SCENE 1: KVELDSMAT HOS HANS OG GRETE

(Med: Storebror, Storesøster, Hans, Grete)

STORESØSTER OG STOREBROR GJØR KLART TIL KVELDSMAT. DET ER TOMT I ALLE SKUFFER OG SKAP, SÅ KVELDSMATEN BLIR EN LITEN BRØDSKALK SOM DE LEGGER MIDT PÅ BORDET. HANS OG GRETE KOMMER LØPENDE.

GRETE:

Marius! Marius! Jeg svømte over vannet og tilbake igjen uten pause! Hans turte ikke å vasse engang.

HANS:

Tenk om det er hai der.

STOREBROR:

Det er det nok ikke.

HANS:

Men *tenk* om det er det.

STOREBROR LEKER HAI OG KILER HANS.

STOREBROR:

Da kommer haien og spiser deg opp!

HANS HYLER OG FALLER LEENDE NED PÅ GULVET, STOREBROR SLENGER SEG OPPÅ. GRETE KILER HANS UNDER BEINA. STORESØSTER AVBRYTER LEKEN.

STORESØSTER:

Slutt. Nå spiser vi.

HANS OG GRETE KASTER SEG OVER MATEN OG SPISER OPP ALT SOM ER.

STOREBROR:

Nei, vent, dere må ikke spise opp alt...

STORESØSTER:

Hva har dere gjort?!

GRETE:

Hm?

STORESØSTER:

Jeg er sulten. Skal ikke jeg få?

STOREBROR:

Slapp av.

STORESØSTER:

Slapp av? (*Til Hans og Grete:*) Dere er så ego! Skikkelig drittunger! Jeg vil aldri se dere igjen.

STOREBROR:

Ikke vær sånn da.

STORESØSTER:

Jeg skulle ønske dere var døde begge to.

HANS GÅR MOT STORESØSTER FOR Å GI HENNE EN KLEM.

HANS:

Unnskyld, jeg visste ikke at...

STORESØSTER:

Gå bort!

STOREBROR:

Ro deg ned! Det er kanskje noe...

STOREBROR LETER FEBRILSK I SKAPENE OG FINNER EN BORTGJEMT BRØDSKALK.

STOREBROR:

Se her. Du kan spise denne.

STORESØSTER SPISER SKALKEN.

STORESØSTER:

Hva med i morgen, da? Hva skal vi spise da? *(Til Hans og Grete:)* Fra nå av må dere finne deres egen mat.

HANS OG GRETE:

Men...

STOREBROR:

Ikke snakk sånn til dem!

STORESØSTER:

Jeg er eldst, derfor er det jeg som bestemmer.

STOREBROR:

Men du trenger ikke å være så slem.

STORESØSTER *(til Hans og Grete):*

Gå på rommet deres.

GRETE:

Unnskyld, vi mente ikke å ødelegge...

STORESØSTER SIGNALISERER AT SAMTALEN ER OVER, OG HANS OG GRETE GÅR. STOREBROR OG STORESØSTER BLIR IGJEN OG KRANGLER. HANS OG GRETE STÅR I KJØKKENDØRA OG TJUVLYTTER PÅ KRANGELEN.

SCENE 2: STORESØSTER OG STOREBROR KRANGLER

(Med: Storesøster, Storebror, Hans, Grete)

STORESØSTER:

Vi må bli kvitt dem.

STOREBROR:
Hva?

STORESØSTER:
De spiser opp all maten vår.

STOREBROR:
Vi kan ikke bare bli kvitt dem.

STORESØSTER:
Jeg setter dem ut i skogen i morgen.

STOREBROR:
Hva? Er du helt gal?

STORESØSTER:
Da kan de finne sin egen mat, og vi kan spise den maten som er her.

STOREBROR:
De er åtte år gamle. Vi kan ikke sette dem ut i skogen.

STORESØSTER:
Vil du sulte ihjel?

STOREBROR:
Du får ikke lov!

STORESØSTER:
Du kan ikke bestemme det.

STOREBROR:
Jo, fordi...

STORESØSTER:
Fordi?

STOREBROR:
Fordi...

STORESØSTER:
Fordi?

STOREBROR:
Fordi... fordi jeg er mye snillere enn deg.

STORESØSTER GÅR UT AV KJØKKENET. HANS OG GRETE LØPER OPP PÅ ROMMET OG LEGGER SEG I SENGA. STOREBROR KOMMER INN.

STOREBROR:
Sover dere?

HANS:
Hva kranglet dere om?

STOREBROR:
Ingenting.

GRETE:
Hun hater oss fordi vi spiser opp all maten.

HANS:
Jeg kan godt slutte å spise.

STOREBROR:
Nei, det skal du ikke. Legg dere, så kan vi leke "haien kommer" i morgen.

STOREBROR SKREMMER HANS.

HANS (*ler*):
Slutt...!

STOREBROR GIR DEM EN LANG NATTAKLEM.

STOREBROR:
God natt, da.

HANS:
God natt.

GRETE:
Natta.

STOREBROR GÅR UT.

SCENE 3: HANS OG GRETE LEGGER EN PLAN

(Med: Hans, Grete, Månen)

GRETE:
Hva skal vi gjøre?

HANS:
Hva mener du?

GRETE:
Hun kommer til å sette oss ut i skogen.

HANS:
Hva? Hvorfor det?

GRETE:

Fordi vi spiser opp all maten, skjønner du ingenting?

HANS:

Mente hun det på ekte?

GRETE:

Jeg tror det...

HANS:

Hun var bare sint, og da sier man noen ganger ting man ikke mener.

GRETE:

Det kan hende at hun ikke kommer, men *hvis* hun kommer, så bør vi ha en plan.

HANS TAR FREM BAMSEN SIN.

HANS:

Vi kan slå henne veldig hardt i hodet med Bamse...

GRETE TAR FREM ET BALLTRE.

GRETE:

Eller dette.

HANS:

Får hun ikke veldig vondt da?

GRETE (*tviler på planen sin*):

Jo...

HANS:

Vi kan gjemme oss.

HANS TAR DYNEN SIN OVER HODET.

GRETE:

Eller late som vi er døde.

GRETE LEGGER SEG NED PÅ GULVET OG HOLDER PUSTEN. MÅNEN LYSER INN SOVEROMSVINDUET, OG NOEN PLASTIKKSTJERNER SOM HANS OG GRETE HAR FESTET I TAKET OVER SENGEN LYSER OPP.

GRETE:

Vi kan bruke stjernene.

HANS:

Hvordan da?

GRETE:

Vi kan legge dem på bakken når vi går innover i skogen. Når månen skinner, vil stjernene lyse opp og lage en sti som viser oss veien hjem igjen.

Stjernene vil skinne når månen titter frem

Langt inni skogen blir det mørkt, så mørkt
Når solen går ned, når solen går ned

Men når natten kommer lyser det
For månen er der, ja, månen er der

Og da skal du se

At stjernene vil skinne når månen titter frem
Ja, stjernene vil skinne når månen titter frem

Og de vil lage en lysende sti
De vil lage en lysende sti

For stjernene vil skinne når månen titter frem
Ja, stjernene vil skinne når månen titter frem

Månen, den vil lyse
Og stjernene viser vei (X2)

Så vær ikke redd
Alt vil gå bra
For natten den gir
Det man må ha
For å finne veien hjem

Stjernene vil skinne når månen titter frem
Ja, stjernene vil skinne når månen titter frem

Og de vil lage en lysende sti
De vil lage en lysende sti

For stjernene vil skinne når månen titter frem
Ja, stjernene vil skinne når månen titter frem

HANS OG GRETE PLUKKER NED STJERNENE OG LEGGER DEM I LOMMEN.

SCENE 4: STORESØSTER TAR HANS OG GRETE MED UT I SKOGEN

(Storesøster, Hans, Grete, Storebror)

STORESØSTER SOM FORTELLER:

Hans og Grete lå våkne og ventet på å bli dratt med inn i den

dype skogen. De ventet og ventet, men til slutt sovnet de. Det var først da solen stod opp at storesøsteren kom og vekket dem.

STORESØSTER LISTER SEG BORT TIL HANS OG GRETE.

STORESØSTER:
Stå opp!

STORESØSTER DRAR DEM UT AV SENGEN.

GRETE:
Hvor skal vi?

STORESØSTER:
Ut i skogen og finne mat.

GRETE:
Hvor er Marius?

STORESØSTER:
Han sover. Kom nå.

GRETE (*hvisker til Hans*):
Har du stjernene?

HANS NIKKER. STORESØSTER DRAR MED SEG HANS OG GRETE UT AV HUSET, OG DE GÅR LANGT INN I SKOGEN. MENS DE GÅR, LEGGER HANS OG GRETE UT DE HVITE STJERNENE.

Dypt inni skogen

Dypt inni skogen finns alle slags dyr
Noen som kryper og andre som flyr
Bak vært et tre så kan du se
En skygge, litt vind
Ja, hva var det?

Hør at det rasler og hør at det gror
Lyset fra himmelen går mer enn du tror
Det som ser ut som en kvist, et reir
Kan være et dyr som vil spise deg

SCENE 5: HANS OG GRETE ETTERLATES I SKOGEN

(Med: Storesøster, Hans, Grete)

DE STOPPER OPP I EN LYSNING I SKOGEN.

STORESØSTER:
Dette passer bra.

HANS:
Til hva da?

STORESØSTER:
Til å ta en hvil.

GRETE:
Men jeg er ikke trøtt.

STORESØSTER:
Sett dere her, så skal jeg lage et bål.

*STORESØSTER TENNER OPP NOEN KVISTER, OG HANS OG GRETE SETTER
SEG NÆRME FLAMMENE OG VARMER SEG.*

STORESØSTER:
Bli her, så jeg skal finne litt mer ved.

HANS:
Nei! Ikke gå.

STORESØSTER:
Slapp av. Jeg kommer snart tilbake.

*HANS OG GRETE LEGGER SEG PÅ DEN KALDE BAKKEN OG SOVNER
ØYEBLIKKELEG. STORESØSTER FORLATER DEM I SKOGEN.*

SCENE 6: HANS OG GRETE FINNER VEIEN HJEM

(Med: Hans, Grete, Månen, Storebror, Storesøster)

*UTPÅ NATTEN VÅKNER HANS OG GRETE, FORLATT AV STORESØSTER OG
HELT ALENE. GRETE VÅKNER FØRST.*

GRETE:
Hans! Hans! Du må våkne!

HANS:
Hva er det?

GRETE:
Hun har dratt fra oss.

HANS:
Å nei.

GRETE:
Hva skal vi gjøre?

HANS:
Husker du ikke planen vår?

GRETE (*på gråten*):
Hvilken plan?

HANS:
Når månen titter frem vil stjernene vise oss veien hjem.

*FRA BAK TRÆRNE TITTER SÅ MÅNEN FREM, OG ALLE STJERNENE LYSER
OPP SOM EN STI LAGET AV DIAMANTER.*

Stjernene vil skinne når månen titter frem (rep.)

Langt inni skogen blir det mørkt, så mørkt
Når solen går ned, når solen går ned

Men når natten kommer lyser det
For månen er der, ja, månen er der

Og da skal du se

At stjernene vil skinne når månen titter frem
Ja, stjernene vil skinne når månen titter frem

HANS:
Se, Grete! Månen!

GRETE:
Oi, se på stjernene! De skinner som diamanter.

HANS OG GRETE FØLGER STJERNENE OG FINNER VEIEN HJEM.

STOREBROR SOM FORTELLER:
Tilbake i huset var det dårlig stemning. Storesøsteren hadde
jo tatt med seg Hans og Grete ut i skogen, selv om storebroren
ikke ville det.

STORESØSTER SOM FORTELLER:
Storesøsteren var fornøyd med at hun endelig var kvitt Hans og
Grete, og hun koste seg med all den ekstra maten.

STORESØSTER GAFLER I SEG BRØDSKALK ETTER BRØDSKALK.

STOREBROR SOM FORTELLER:
Storebroren var lei seg. Han savnet Hans og Grete, og han var
sint på storesøsteren.

STOREBROR:
Hvor tok du dem?

STORESØSTER FORTSETTER Å SPISE.

STOREBROR:
Hvor er de?

STOREBROR TAR MATEN FRA STORESØSTER.

STORESØSTER:
Slapp av.

STOREBROR:
Jeg må finne dem.

STOREBROR SKAL TIL Å TA PÅ SEG JAKKEN, MEN STORESØSTER RØSKER DEN UT AV HENDENE HANS.

STORESØSTER:
Du finner dem aldri.

STOREBROR:
Tenk hvis de ikke finner veien hjem.

STORESØSTER:
Da blir det mer mat på oss.

STOREBROR:
Du er det slemmeste mennesket jeg noensinne har møtt.

STORESØSTER:
Hysj.

STOREBROR TAR JAKKEN TILBAKE.

STOREBROR:
Jeg må finne dem.

DET BANKER PÅ VINDUET.

STOREBROR:
Hans! Grete!

HANS OG GRETE:
Marius!

DE KLEMMER.

STORESØSTER:
Hva gjør dere her?

HANS (*til storebror*):
Jeg har savnet deg.

STOREBROR TAR BRØDET FRA STORESØSTER OG GIR DET TIL HANS OG

*GRETE. HANS SPISER MED LIV OG LYST, MENS GRETE LEGGER
BRØDSKALKEN I LOMMEN.*

STOREBROR:
Kom hit.

STOREBROR, HANS OG GRETE LEGGER SEG OG SOVNER.

Nattasang

Sov i ro, min venn, lukk øynene
Det er sent og din dag har vært lang

Legg deg ned, her er det trygt og varmt
Og hør min nattasang

La deg drømme vekk til eventyr
Og bli der så til morgenen gryr

Det er lenge til solen står opp
Så hvil din lille kropp

Legg deg ned og sov, min lille venn
Jeg er her når du våkner igjen

SCENE 7: STORESØSTER KIDNAPPER HANS OG GRETE

(Med: Storesøster, Storebror, Hans, Grete)

STORESØSTER SOM FORTELLER:

Selv om Hans og Grete fant veien hjem igjen, hadde ikke storesøsteren tenkt til å gi seg. Mens Hans og Grete sov i storebrorens armer, snek storesøsteren seg inn for å ta dem med seg inn i den dype skogen igjen.

*DØREN GÅR OPP, OG STORESØSTER LISTER SEG INN. HUN TAR TAK I
HANS OG GRETE OG DRAR DEM MED SEG UT.*

GRETE:
Slipp meg!

STORESØSTER:
Hysj!

HANS:
Marius! Marius!

STOREBROR VÅKNER.

STOREBROR:
Hva er det du gjør?

STORESØSTER RØSKER HANS OG GRETE MED SEG UT I SKOGEN MED STOREBROR I HÆLENE. DE LØPER INNOVER I SKOGEN, OG STOREBROR GJØR ALT HAN KAN FOR Å HOLDE FØLGE, MEN MISTER DEM TILSLUTT AV SYNE. VI SER AT GRETE LEGGER UT EN STI AV BRØDSMULER ETTER DEM.

STOREBROR SOM FORTELLER:

Denne gangen gikk de lenger inn i skogen enn de noensinne hadde vært før. Hans og Grete hadde ikke flere stjerner igjen, men Grete la ut brødsmler som lagde en sti etter dem. Storesøsteren fant en lysning i skogen, og dro fra Hans og Grete i det øyeblikket de hadde sovnet.

HANS OG GRETE LIGGER PÅ BAKKEN. STORESØSTER GÅR.

SCENE 8: EN FLOKK MED RAVNER SPISER BRØDSMULENE

(Med: Grete, Hans, Ravnene, Hans 2, Grete 2)

GRETE ÅPNER ØYNENE FORSIKTIG OG FORSIKRER SEG OM AT STORESØSTER HAR DRATT.

GRETE (hvvisker):
Hans? Sover du?

HANS:
Nei.

GRETE:
Kom.

HANS OG GRETE FØLGER STIEN AV BRØDSMULER PÅ VEI HJEM IGJEN. I DET FJERNE HØRES RAVNESKRIK.

HANS:
Hva er det?

GRETE:
Vet ikke.

LYDEN KOMMER NÆRMERE OG NÆRMERE. EN FLOKK MED RAVNER FLYR MOT HANS OG GRETE.

GRETE:
Kom, bak her.

HANS OG GRETE GJEMMER SEG BAK ET TRE. RAVNENE BEGYNNER Å SPISE AV BRØDSMULENE, OG HANS OG GRETE PRØVER Å JAGE DEM BORT.

HANS:
Stopp. Husj, husj!

GRETE:
Kom dere bort!

RAVNENE SPISER ALLE BRØDSMULENE OG FLYR BORT.

GRETE:
Hva gjør vi nå?

HANS:
Vi må finne veien hjem uten brødsmulene.

GRETE:
Hvilken vei er hjem?

HANS:
Jeg vet ikke..

GRETE (*roper*):
Marius! Marius!

HANS (*roper*):
Marius! Marius!

*INGEN SVARER. HANS OG GRETE SETTER SEG RESIGNERT PÅ BAKKEN.
GRETE LEGGER SEG NED OG ER I FERD MED Å SOVNE.*

GRETE:
Jeg fryser.

HANS:
Du må ikke sovne, Grete.

GRETE:
Bare litt...

HANS:
Tenk hvis du aldri våkner igjen. Grete?

GRETE:
Hmm...

HANS RISTER I GRETE.

HANS:
Du må ikke sovne. Skal jeg fortelle deg en historie?

GRETE:
Ok.

HANS:
Det var en gang en jente som het Grete, og en gutt som het

Hans.

HANS 2 OG GRETE 2 DUKKER OPP.

HANS:
Ser du dem for deg?

GRETE:
Ja, jeg ser dem!

HANS (*forts.*):
De gikk rundt i en mørk og skummel skog, men de var ikke redde. Plutselig hørte de noen fugler i det fjerne.

GRETE:
Ikke ravnene!

HANS:
Nei, ikke ravner. Det var en flokk med ender.

SCENE 9: ENDENE TAR HANS OG GRETE MED TIL PEPPERKAKEHUSET

(Med: And Ers, And A, And Reas, And Ikken, Grete 2, Hans 2, Grete, Hans)

EN FLOKK MED ENDER KOMMER VAGGENDE GJENNOM SKOGEN. DE BRÅKER OG SMÅSNAKKER SEG IMELLOM.

AND ERS:
Mat!

AND A:
Mat!

AND REAS:
Mat!

AND IKKEN:
Mat!

ENDENE SAMLER SAMMEN BRØDSMULENE. DE SYNGER FOR MATEN OG BEGYNNER Å SPISE.

ENDENE (*synger*):
O Gud, som metter liten And, velsign vår mat, nam, nam. Amen.

HANS 2 OG GRETE 2 PRØVER Å STOPPE DEM FRA Å SPISE SMULENE.

GRETE 2:
Vent! Dere spiser opp stien vår.

ENDENE SVELGER UNNA DEN SISTE BRØDSMULEN.

AND ERS:

Ooopps!

AND A:

Oisann.

AND REAS:

Det var dumt.

AND IKKEN:

Sorry...

HANS 2 (*til Grete*):

Hva gjør vi nå?

AND ERS:

Hvis dere er sultne, så vet vi om et sted hvor dere kan spise så mye dere bare orker.

AND A:

Det er masse godteri der.

AND REAS:

Og en hyggelig, gammel dame.

AND IKKEN (*entusiastisk*):

Det er masse godteri der!!!

GRETE 2:

Vi kan ikke, vi må finne veien hjem.

HANS 2 OG GRETE 2 PRØVER Å FINNE UT HVOR STIEN GIKK.

AND ERS:

Vi kan hjelpe dere.

AND A:

Følg oss.

AND REAS:

Følg oss.

ENDENE BEGYNNER Å GÅ, HANS 2 OG GRETE 2 ER USIKRE PÅ OM DE SKAL BLI MED.

AND IKKEN:

Kommer dere?

GRETE 2:
Er det farlig?

AND IKKEN:
Nei.

HANS 2 OG GRETE 2 FØLGER FORSIKTIG ETTER ENDENE.

Endenes sang

Kom og bli med
Vi skal til et sted
Med kaker, kakao og kjærlighet

Kom, la oss dra
Ikke langt her ifra
Venter senger så myke som snø

Bare vagg, vagg, vagg med meg
Det er'kke langt, bare vagg i vei
Ta å vagg, vagg, vagg med meg
Når du vagger, er vi der i en fei

Kom, vær vår gjest
Og ingen protest
For her skal du få det du liker best

Godteriland
Tenk at det går an
Ja, alt kan gå an med en and!

Bare vagg, vagg, vagg med meg
Det er'kke langt, bare vagg i vei
Ta å vagg, vagg, vagg med meg
Når du vagger, er vi der i en fei

GRETE:
Hva skjedde videre? Hvor dro de?

HANS:
Til et stort hus, som var laget av pepperkaker og godteri.

GRETE:
Hva? Det går ikke an.

HANS:
Lukk øynene dine.

GRETE LUKKER ØYNE.

HANS:

Ser du det for deg?

GRETE:

Ja! Et stort hus laget av alle pepperkakene og alt godteriet i hele verden.

SCENE 10: HEKSAS PEPPERKAKEHUS

(Med: Hans 2, Grete 2, And Ers, And A, And Reas, And Ikken, Heksa, Urd)

ET STORT PEPPERKAKEHUS ÅPENBARER SEG I SKOGEN. ENDENE, HANS 2 OG GRETE 2 GÅR BORT TIL HUSET.

HANS 2 *(ivrig)*:
Godteri!

HANS 2 KASTER SEG OVER HUSET OG BEGYNNER Å SPISE ALT HAN ORKER.

GRETE 2:
Vent. Tenkt om det er giftig.

EN GAMMEL DAME KOMMER UT AV HUSET.

HEKSA:
Det er ikke giftig.

HEKSA BREKKER EN BIT AV HUSET OG SPISER DEN FØR HUN REKKER EN PEPPERKAKE MOT GRETE 2. GRETE 2 TAR IMOT OG SPISER. HEKSA GÅR FORSIKTIG MOT GRETE 2 OG KJENNER PÅ ANSIKTET HENNES.

GRETE 2:
Vi mente ikke å spise av huset ditt! Unnskyld.

HEKSA:
Få kjenne på deg.

GRETE 2 TREKKER SEG UNNA.

GRETE 2:
Hvorfor det?

HEKSA:
Det er ikke farlig, lille venn. Jeg ser så dårlig. Kom.

ENDENE DYTTER HANS 2 OG GRETE 2 MOT HEKSA. HEKSA KJENNER PÅ HANS 2 OG GRETE 2.

HEKSA:
Dere er jo ikke de tykkeste barna jeg har møtt, men det skal

vi klare å gjøre noe med.

HUN SNUR SEG MOT ENDENE.

HEKSA:

Bra jobbet. (Roper) Urd!

*HEKSAS HJELPER, URD, KOMMER LØPENDE MED EN BOKS MED MEITEMARK.
HEKSA MATER ENDENE.*

AND ERS:

Mark.

AND A:

Mark.

AND REAS:

Mark.

AND IKKEN:

Mark.

HEKSA:

Urd! Finn et sted hvor barna kan hvile seg.

GRETE 2:

Takk.

HEKSA:

Dere kan ta med litt av huset som kveldsmat.

URD KNEKKER AV EN BIT OG GIR DEN TIL HANS 2 OG GRETE 2.

URD:

Spise. Mat. Nam. Nam.

HANS 2:

Tusen takk!

URD LEGGER HANS OG GRETE.

Heksas sang

Dagen du møter en gammel mor
Er hun en annen enn det du tror

Virker hun vennlig
Må du'kke bli
Kom deg fort vekk
For det vil da si

At hun er en heks!

Det du må vite om hekser som meg
Er at vi ønsker å spise deg
Gutten skal bli til en hovedrett
Han må være tjukk for at jeg skal bli mett

Når gutten våkner, gir vi ham mat
Legg ham så på mitt middagsfat

Finger'n blir tjukk
Og da skal du se
Med pepper og salt
På én, to og tre

Skal jeg spise gutten
Skal jeg spise gutten

Lett på én, to tre!

Det du må vite om hekser som meg
Er at vi ønsker å spise deg
Gutten skal bli til en hovedrett
Han må være tjukk for at jeg skal bli mett

ENDENE BÆRER EN SOVENDE HANS BORT TIL BURET, LEGGER HAM INN OG LÅSER DØREN.

SCENE 11: HEKSA TAR HANS TIL FANGE

(Med: Heksa, Urd, Hans 2, Grete 2, And Ers, And A, And Reas, And Ikken)

HANS 2:
Slipp meg.

URD (*ivrig*):
Barn i bur. Barn i bur!

HEKSA SLÅR URD I HODET MED EN OPPBLÅSBAR HAMMER.

HEKSA:
Hysj!

GRETE 2:
Slipp ham ut!

HEKSA:
Så, så. Han skal være der, mens du gjør rent i huset.

GRETE 2:
Men...

HEKSA:
URD!

URD GIR GRETE 2 ET KOSTESKAFT OG FÅR HENNE TIL Å KOSTE.

URD:

Kost. Vask. Tørk. Skrubb. Helt stille. Hyyysj.

HEKSA:

Nå, lille kotelett, få kjenne på fingeren din.

HANS 2:

Hvorfor det?

HEKSA:

Nå!

HANS 2 STIKKER FINGEREN SIN FORSIKTIG UT.

HEKSA:

Tynn som en asparges! Gi ham mat!

AND ERS:

Mat.

AND A:

Mat.

AND REAS:

Mat.

AND IKKEN:

Mat.

ENDENE GIR HANS 2 MAT, OG HANS 2 SPISER MED LIV OG LYST.

HEKSA (*til endene*):

Spiser han?

AND ERS:

Ja.

AND A:

Ja.

AND REAS:

Ja.

AND IKKEN:

Ja.

HEKSA:

Bra. Når han har blitt tjukk skal jeg spise ham. Det gleder jeg meg til. Urd! Finn frem litt meitemark.

HEKSA SETTER SEG OG VENTER PÅ AT HANS SKAL BLI TJUKKERE. URD
TAR FREM BOKSEN OG MATER ENDENE.

AND ERS:
Mark.

AND A:
Mark.

AND REAS:
Mark.

AND IKKEN:
Mark.

ENDENE OG URD GÅR.

SCENE 12: HANS OG GRETE PRØVER Å LURE HEKSA

(Med: Heksa, Grete 2, Hans 2, Urd, And Ers, And Reas, And A,
And Ikken)

HANS SPISER ALT HAN ORKER. GRETE PRØVER Å TA FRA HAM MATEN.

GRETE 2 (hvvisker):
Hans, du må slutte å spise!

HANS 2:
Men det er så godt.

GRETE 2:
Hørte du ikke hva Heksa sa? Hun vil at du skal bli tjukk og så
skal hun spise deg.

HANS 2:
Spise MEG?

GRETE 2:
Ja, så du må slutte å spise.

HANS 2:
Jeg klarer ikke. Det er så godt.

HEKSA:
URD!

GRETE 2:
Nå kommer hun! Når hun vil kjenne på fingeren din så stikker
du ut dette kjøttbeinet. Hun ser så dårlig, så hun merker
sikkert ikke forskjell.

HEKSA:
URD!

GRETE 2:
Hans, ikke spis mer.

URD KOMMER INN.

HEKSA:
Få kjenne på fingeren din, min deilige kjøttkake. Har du blitt tjukkere?

HANS 2 STIKKER UT KJØTTBEINET OG HÅPER AT HEKSA IKKE SKAL MERKE AT DET ER ET KJØTTBEIN. URD SER AT HANS STIKKER UT KJØTTBEINET.

GRETE (til Urd):
Hysj!

URD VURDERER LENGE OG VELGER Å IKKE SI NOE TIL HEKSA.

HEKSA:
Tynn som en ukokt spagetti. Du trenger mer mat. Mat!

ENDENE KOMMER INN MED MER MAT.

AND ERS:
Mat.

AND A:
Mat.

AND REAS:
Mat.

AND IKKEN:
Mat.

ENDENE LEGGER MATEN INN I BURET, OG HANS 2 KLARER IKKE Å STÅ IMOT. HAN SPISER MED BEGGE HENDER, OG VI SER AT HAN BEGYNNER Å BLI TJUKKERE. GRETE 2 PRØVER Å FÅ KONTAKT MED HAM, MEN HAN ER FULLSTENDIG OPPSLUKT I MATEN.

GRETE 2:
Hans! Ikke spis.

URD BYKSER MOT GRETE 2, MEN BLIR DRATT TILBAKE AV HEKSA. GRETE 2 FORTSETTER Å GJØRE RENT.

HEKSA (til endene):
Har han spist opp?

AND ERS:

Ja.

AND A:

Ja.

AND REAS:

Ja.

AND IKKEN:

Ja.

AND ERS:

Han blir en menneskekebab.

AND A:

En barnebab.

AND REAS:

Babybab!

AND IKKEN SKAL TIL Å SI NOE, MEN URD AVBRYTER.

URD:

Babybab! Babybab!

HEKSA SLÅR URD MED DEN OPPBLÅSBARE HAMMEREN.

HEKSA:

Hysj. (*Til Hans 2:*) Få kjenne på fingeren din, min smakfulle pølsesnabb. Har du blitt tjukkere?

HANS 2 STIKKER UT KJØTTBEINET. URD FØLGER NØYE MED.

GRETE (*Til Urd*):

Hysj!

HEKSA:

Tynn som en kjærighet på pinne, bare uten den kjærighetsklumpen på toppen. (*Roper dramatisk mot himmelen*)
UÈÈÈ!!!

URD (*prikker Heksa på skulderen*):

Du. Du. Du. De. De. De...

HEKSA SLÅR URD MED HAMMEREN SÅ HUN SKAL VÈRE STILLE. URD BLIR LIGGENDE OG PIPE SOM EN LITEN HUND.

HEKSA (*roper*):

Mer mat!

ENDENE HENTER MER MAT.

AND ERS:
Mat.

AND A:
Mat.

AND REAS:
Mat.

AND IKKEN:
Mat.

*ENDENE LEGGER MATEN INN I BURET, OG HANS 2 SPISER GRÅDIG.
HEKSA SITTE OG VENTER UTÅLMODIG.*

GRETE:
Hans! Du må slutte å...

*URD MISTER KONTROLLEN OG HIVER SEG OVER GRETE 2. GRETE 2
PRØVER Å KOMME SEG LØS, MEN BLIR HOLDT NEDE. ETTER LITT
BYKSING, BEGYNNER GRETE Å KLØ URD BAK ØRET, OG URD ROER SEG
NED. IMENS HAR HANS 2 SPIST OPP ALL MATEN HAN HAR FÅTT, OG HAN
HAR BLITT TJUKK.*

HEKSA (*til endene*):
Har han spist opp?

AND ERS:
Ja.

AND A:
Ja.

AND REAS:
Ja.

AND IKKEN:
Ja.

HEKSA:
Få kjenne på fingeren din, lille bolle.

HANS STIKKER UT KJØTTBEINET.

HEKSA:
Han blir jo ikke tjukkere! Nå gidder jeg ikke vente mer. Urd,
gjør gutten om til taco. Og barber hodet hans, jeg vil ikke ha
hår i maten.

GRETE:
Nei!

HANS 2:
Nei! Ikke spis meg.

HEKSA SETTER ET EPLE I MUNNEN PÅ HANS.

HEKSA:
Vær stille! (Til Grete:) Tenn opp i ovnen!

*URD BYKSER MOT GRETE 2 OG TVINGER HENNE MOT OVNEN. GRETE 2
TENNER DEN MOTVILLIG PÅ.*

Heksas sang (rep.)

Nå skal jeg spise gutten
Jeg skal spise gutten

Det du må vite om hekser som meg
Er at vi ønsker å spise deg
Gutten skal bli til en hovedrett
Han må ha blitt tjukk for nå skal jeg bli mett

Som aperitiff en albuebiff
Og tarmesalat med litt løk og tomat
Tenn opp i ovnen og gjøre all ting klart
For maten er ferdig ganske snart

ENDENE GÅR.

SCENE 13: HEKSA DØR

(Med: Heksa, Grete 2, Hans 2, Urd)

HEKSA HVISKER TIL URD. GRETE OVERHØRER SAMTALEN.

HEKSA:
Urd! Når ovnen er varm nok, dytter du Grete inn i ovnen, så blir hun en deilig forrett. Grete, kjenn etter om ovnen er varm.

GRETE 2 TAR HENDENE MOT OVNEN.

GRETE 2:
Jeg tror du må vente litt til.

HEKSA:
Tull! Da har du ikke kjent godt nok etter. Åpne døra og len deg langt inn mot flammene.

GRETE 2:
Jeg skjønner ikke.

HEKSA:

Er du helt tom i hodet? Helt plingeling? Helt... (*banker Urd i hodet*) sånn her?

URD:

Ja! Helt... (*slår seg selv litt for hardt i hodet*) Au!

HEKSA SLÅR URD MED DEN OPPBLÅSBARE HAMMEREN.

URD:

Au!

HEKSA (*til Urd*):

Ti stille!

GRETE 2:

Kanskje du kan hjelpe meg?

HEKSA:

At det skal være så vanskelig. Urd, hjelp meg.

URD FØRER HEKSA BORT TIL OVNEN.

HEKSA (*forklarer*):

Du åpner døra.

HEKSA ÅPNER OVNSDØRA.

HEKSA:

Og lener deg inn.

HEKSA LENER SEG INN MOT FLAMMENE.

HEKSA:

Så må du kjenne godt etter om det er varmt nok til å lage en barneburger.

GRETE 2:

Er det varmt nok?

HEKSA:

Ja!

GRETE 2 DYTTER HEKSA INN I OVNEN OG SMELLER IGJEN OVNSDØREN. ET VOLDSOMT HYL HØRES, OG HEKSA BRENNER OPP. URD STÅR SJOKKERT TILBAKE OG SER HEKSA BLI TIL ASKE.

GRETE 2:

Gi meg nøklene!

URD GIR GRETE 2 NØKLENE TIL BURET. GRETE 2 LÅSER OPP, OG HANS

2 KRYPER UT, VELDIG MYE TJUKKERE ENN SIST. HAN KASTER SEG OM HALSEN PÅ GRETE 2.

GRETE 2:

Kom, vi må finne veien hjem.

HANS 2 OG GRETE 2 ER PÅ VEI UT DØRA, MEN URD BYKSER FREM, SPERRER UTGANGEN OG GLEFSER MOT DEM.

GRETE 2 (kommanderer):

Nei!

URD:

Unnskyld.

URD BLIR STÅENDE NOKSÅ USIKKER.

GRETE 2:

Du er fri.

URD:

Urd? Fri?

GRETE 2 (til Hans 2):

Kom.

GRETE 2 OG HANS 2 SKAL TIL Å GÅ, MEN URD STOPPER DEM.

URD:

Vent. Her. Ta denne.

URD GIR GRETE 2 EN GAMMEL KAKEBOKS.

GRETE 2:

Hva er det?

URD:

Takk for at Urd er fri.

URD KLEMMER BÅDE HANS 2 OG GRETE 2 OG LØPER UT I FRIHET.

HANS 2:

Hva er det?

GRETE 2 ÅPNER KAKEBOKSEN OG I DEN LIGGER DET PENGER. HANS 2 TAR OPP PENGENE.

HANS 2:

Penger...

GRETE 2 TAR OPP FLERE PENGES.

GRETE 2:
Mye penger...

HEKSAS PEPPERKAKEHUS SMULDRER OPP, OG DET VOKSER OPP TRÆR DER HVOR PEPPERKAKEHUSET STOD.

SCENE 14: SVANEN

(Med: Hans 2, Grete 2, Svanen, Vannet, Storebror)

ET STORT VANN BRER SEG UTOVER SKOGEN. HANS 2 OG GRETE 2 BLIR STÅENDE VED VANNKANTEN. I DET FJERNE HØRER DE EN STEMME SOM ROPER.

STOREBROR:
Hans! Grete!

HANS 2:
Marius?

GRETE 2:
Marius!

PÅ DEN ANDRE SIDEN AV VANNET SER DE STOREBROR.

STOREBROR *(i ekstase)*:
Hans! Grete!

GRETE 2:
Kom igjen, Hans, vi må svømme.

HANS 2:
Svømme?

GRETE 2:
Ja.

HANS 2:
Jeg tør ikke.

GRETE 2:
Vi må, Hans.

HANS 2 *(desperat)*:
Nei!

GRETE 2:
Det er ikke farlig. Kom.

HANS 2:
Nei!

GRETE 2:
Hans! Nå må du ta deg sammen!

HANS 2:
Men jeg klarer det ikke.

GRETE 2:
Du er så feig!

*MIDT I KRANGELEN DUKKER DET OPP EN HVIT SVANE UTE PÅ VANNET.
DEN KOMMER SVØMMENDE MOT DEM.*

Svanens sang

Kom, bli med meg
Vi drar i vei
Med hjelp av vinden og vannet

Så kom, bli med
Vi skal til det sted
Hvor Marius sitter og venter

Ta meg i hånden for
Det skal gå bra, stol på meg

Vær ei redd
Vi er snart i land
Og da er du tilbake hos din bror

Ta meg i hånden for
Det skal gå bra, stol på meg

HANS 2:
Grete, se.

SVANEN KOMMER TIL DEM.

SVANEN:
Sett dere på ryggen min, så skal jeg få dere over til den andre siden.

HANS 2 (*til Grete 2*):
Tror du det går?

GRETE 2:
Jeg kan gå først.

GRETE 2 SETTER SEG PÅ RYGGEN TIL SVANEN.

SVANEN (*til Hans*):
Og så deg.

HANS 2 SETTER SEG FORSIKTIG PÅ RYGGEN TIL SVANEN, OG SVANEN BRINGER DEM TIL DEN ANDRE SIDEN HVOR STOREBROR VENTER. VEL OVER KASTER DE SEG I ARMENE PÅ HVERANDRE OG FORSVINNER.

SCENE 15: HANS OG GRETE FINNER PENGENE

(Med: Hans, Grete, Storebror, Storesøster)

HANS OG GRETE LIGGER PÅ BAKKEN.

HANS:

Og snipp, snapp, snute, så var eventyret...

GRETE:

Hva gjorde de med alle pengene?

HANS:

Jeg vet ikke.

ET STERKT LYS STRÅLER UT MELLOM TO TRÆR I SKOGEN.

HANS:

Hva er det?

GRETE SNUR SEG MOT LYSET OG FÅR ØYE PÅ KAKEBOKSEN.

GRETE:

Kakeboksen!

GRETE TAR OPP KAKEBOKSEN.

GRETE:

Tror du...?

HANS:

Se oppi.

GRETE ÅPNER KAKEBOKSEN OG FINNER ALLE PENGENE.

GRETE:

Det er ikke mulig. Hvorfor har vi penger hvis det bare var et eventyr?

HANS:

Kanskje det ikke var et eventyr...

STOREBROR KOMMER LØPENDE MOT HANS OG GRETE.

STOREBROR:

Hans! Grete!

GRETE:
Marius!

HANS:
Marius!

DE KLEMMER.

STORESØSTER SOM FORTELLER:

Storebroren var så lettet over at Hans og Grete var i god behold, og han lot aldri noe vondt skje med dem igjen. Og storesøsteren, hun hadde forsvunnet akkurat slik som Heksa. Og pengene, de gjorde at den lille familien hadde mat på bordet resten av livet. Snipp, snapp, snute, så var eventyret om Hans og Grete ute.